

NA RATUNEK BAŁTYKOWI

Po takim tytulem ukazała się w „Głosie Koszalińskim” z 23 października 1974 r. informacja na temat badań naukowych podejmowanych przez krajowe placówki naukowe, zmierzających do ustalenia środków zaradczych przeciwko nieustannemu zanieczyszczaniu wód morza Bałtyckiego. Dowiadujemy się z niej, iż „(...) czystość przybrzeżnych wód Bałtyku u ujścia Świny, Dźwiny, Parsęty, Wieprzy jest od kilku lat przedmiotem badań naukowców z Zakładu Hydrochemii i Ochrony Wód, działającego w ramach instytutu Eksploatacji i Ochrony Biologicznej Zasobów Morza

Szczecińskiej Akademii Rolniczej. Wyniki naukowych ustaleń (...) muszą być poważnym ostrzeżeniem. Choć nasz krajowy przemysł w nikłym stopniu zanieczyszcza Bałtyk, to jednak elementy zanieczyszczenia spotyka się jeszcze o 7,5 mili morskiej od ujścia rzek Świny i 3 do 5 mil od ujścia Parsęty, Wieprzy, Dźwiny. Powoduje to wycofanie się z tych rejonów niektórych gatunków ryb, na przykład płastugi. Nadto u ujścia rzek tworzą się bariery biologiczne, których nie mogą pokonać szlachetniejsze gatunki ryb m. in. łosoś, drobne węgorze”.

„Obecnie systematyzuje się wyniki badań (...) w oparciu o uzyskane już ustalenia podejmie się dokładniejsze badania — jakie minerały i detergenty w największym stopniu występują w rejonach zanieczyszczenia. Będzie wtedy można szczególnie określić środki zaradcze w odniesieniu do określonych stref wodnych i zatruwających je zakładów”.

„Badaniami nad czystością Bałtyku zainteresowano też osoby otwierające przewody doktorskie — problemy te są obecnie przedmiotem trzech opracowań doktorskich, były tematem kilkudziesięciu prac magisterskich napisanych na Wydziale Rybactwa Morskiego Szczecińskiej Akademii Rolniczej. Wyniki ustaleń zostały przekazane do urzędów morskich w Szczecinie i Koszalinie”.

„Urzędy morskie (...) są wydatnie zainteresowane naukowymi ustaleniami. Wrazem tego jest podpisanie specjalnych umów z Wydziałem Rybactwa Morskiego o współdziałaniu w tym zakresie. W ich ramach urzędy morskie pomagają w realizacji prac naukowych m. in. udostępniając statki, sprzęt, wyniki ustaleń wraz z określeniem możliwości zaradzenia zanieczyszczeniom. Przekazywane one są przez naukowców do urzędów”.